

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. 10. 2020 o odvolání obžalované **L. P.**, rozené M., nar. XXXX v XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, **a státní zástupkyně** proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 26. 6. 2020, č.j. 4 T 137/2017 – 2213, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vlastimíra Čecha a soudců Mgr. Markéty Jirsové a Mgr. Dana Krátkého rozhodl

takto:

- I.** Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu se z podnětu odvolání státní zástupkyně napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaná

L. P.,

rozená M., nar. XXXX v XXXX, pracovnice XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX,

je vinna, že

dne 30.9.2013 v době od 14:45 hod. do 16:15 hod. Brně, na Okresním státním zastupitelství Brno-venkov na ulici Polní č. 41, oznámila v úmyslu přivodit trestní stíhání svého manžela I. P., nar. XXXX, který ji seznámil se záměrem se s ní rozejít, do Protokolu o trestním oznámení po řádném poučení a upozornění na trestní odpovědnost za uvedení vědomě nepravdivých údajů, ve věci vedené na Okresním státním zastupitelství Brno-venkov pod č. j. XXXX, že v době její nepřítomnosti v jejím trvalém bydlišti v rodinném domku v XXXX, na ul. XXXX, v blíže nezjištěné době do 9.9.2013, měl její manžel I. P. umožnit svým dětem nezletilé E. P., nar. XXXX, a nezletilému T. P., nar. XXXX, aby s ním sledovaly pornografické filmy z videokazet, dále měl před dětmi provádět praktiky, které nasvědčovaly pohlavnímu zneužívání dětí, kdy v pondělí, vždy po 18:00 hodině, kdy hlídal děti, si oblékal kostým kočky s oušky na hlavě, čumáčkem a růžovým bříškem, na prsty rukou i nohou si měl nasazovat dráčky, kdy mu děti musely říkat „kočka I.“, v tomto převleku čůral do určité mističky, na což se děti musely dívat, vzadu na kostýmu měl díru, a to i u trenýrek a u konečníku si kolíkem přidělával něco jako ocas, do kterého měl kálet, čímž se ocas zvětšoval a s tímto plným ocasem pak měl bouchat o zem a následně měl stolicí za přítomnosti obou dětí vytlačovat z ocasu na toaletě, dále v jednom případě měl své dceři E. uvedený kostým obléci s tím, že bude kočka E., kdy dětem zakazoval o tom s někým mluvit, přičemž uvedené oznámení L. P. písemně dne 2.10.2013 na OSZ Brno-venkov doplnila, ve svém jednání dále pokračovala i v přípravném trestním řízení, jelikož byly na základě jejího trestního oznámení na OSZ v Brně policejním orgánem, PČR, Krajského ředitelství policie JmK, ÚO Brno-venkov, OOK SKPV, Brno, Cejl 4/6 dne 9.10.2013 pod č. j. XXXX, dle § 158/3 trestního řádu zahájeny úkony v trestním řízení, pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit podezřelý I. P., nar. XXXX, kdy po zákonných poučeních a upozornění na trestní odpovědnost za uvedení vědomě nepravdivých údajů v protokolech o podání vysvětlení dle § 158/6 trestního řádu uvedla dne 6.2.2013, že její nezletilý syn T. P. měl mít v puse tátova šulínka a ještě dalšího šulínka, které měl lízat, na což se měla její nezletilá dcera E. P. dívat, a na svých výpovědích trvala i v protokolu o podání vysvětlení dle § 158/6 trestního řádu dne 8.12.2014, a takto jednala i před orgány odboru sociálněprávní ochrany dětí v XXXX a v XXXX, dále v Krizovém centru Spondea, Bílý Kruh bezpečí v Brně a Veřejného ochránce práv v Brně, kdy z důvodu jejího jednání bylo na základě návrhu OSPOD při MÚ XXXX, Okresním soudem Brno-venkov, Usnesením ze dne 13.1.2014, pod č. j. XXXX, nařízeno předběžné opatření, ve věci péče o nezletilou E. a T. P., ve kterém byli nezletilí E. a T. svěřeni do výchovy matky L. P. a soud zakázal styk otce I. P. s nezletilou E.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

a T. P., které bylo zrušeno až usnesením Krajského soudu v Brně dne 29.4.2014, pod č. j. 16 Co 150/2014,

své děti E. a T. P. obžalovaná L. P. dlouhodobě potencovala v jejich fantaziích a vymýšlení si údajných praktik svého otce, které měl provádět v nepřítomnosti matky, a neustále je podrobovala různým psychologickým sezením v krizových centrech, a to o.p.s. SPONDEA, kde byla nezletilá E. na více než dvaceti konzultacích neustále dotazována na údajné praktiky svého otce a na údajný kostým kočky, tyto praktiky byla nucena popisovat i před policejními orgány, orgány sociálně právní ochrany dětí a dalšími osobami, přičemž z důvodu jejího dlouhodobého, více než ročního jednání, a negativního ovlivňování dětí vůči otci, probíhají do dnešní doby asistovaná setkání otce I. P. s jeho dětmi v krizovém centru pro děti a dospívající v XXXX, kde se již děti čím dále více chovají k otci odtažitě,

dále ve stejném trestním oznámení se stejným úmyslem uvedla nepravdu, že od blíže nezjištěné doby roku 2009, v době těhotenství, v místě jejich společného bydliště, v rodinném domě, na ul. XXXX, obec XXXX, okr. XXXX, ji psychicky manžel P. týral tak, že na ni byl hrubý, kdy jí nadával, že je svině, kráva, ponižoval ji tak, že jí říkal, že nic na světě není odpornější než ona, že je nula, že nic nedokázala, zatímco on je podnikatel, co zato dokázala ona sama, aby si sbalila kufr a táhla k jejím rodičům, že na ni kašle, že je odporná zrůda a kreatura a říkal jí věty typu „ty jsi porodila, jsi matka, tak kam bys chodila, sed’ na zadku doma s děckama, drž hubu a já si budu žít po svém“, stále jí předhazoval to, že on je ten nejlepší na světě, koho mohla potkat, musela ho neustále chválit, kdy pokud ho nechválila dostatečně, tak jí začal okamžitě nadávat, že je kráva, svině, blbka, vymaštěná nula na mateřské, úplný looser, spodina, zastrášoval ji tím, že zničí ji samotnou a celou její rodinu, že on má kontakty a konexe a oni jsou úplní sráči, sviňská a zkurvená rodina, že ji dostane do blázince, ponižoval ji před jejich dětmi, a to tím, že říkal, že maminka je zlobivá, že mámu nemají rádi, že si koupí kočku a vymění ji za maminku, že pojedou na výlet, ale maminku nechají doma, protože pro ni není místo v autě, že je úplná kráva, svině jedna sviňská, „ať si sbalí kufry a táhne,“ přes děti zjišťoval, co se doma dělo, kdo u nich doma byl, kdo co říkal, jestli se nemluví o něm samotném, od blíže nezjištěné doby do současnosti ji také, asi jednou týdně, fyzicky napadal, a to tak, že když kolem sebe procházeli, tak do ní strčil loktem tak, že narazila do zdi nebo nábytku, když například klečela a obouvala děti, tak do ní třískl dveřmi, asi v pěti případech se bála jet domů, aby jí něco neudělal, kdy rodiče poškozené čekali před domem na smluvený signál, že jí nebezpečí nehrozí, několikrát se ze strachu před manželem zamykala ve

svém pokoji, neboť se bála jeho výhružek, že se jí zbaví, tři dny před porodem ji vyhodil z domu, v den, kdy rodila a odcházela z domu do porodnice, tak jí ani nepomohl a zůstal v posteli, dne 1.9.2012 do ní strčil ze schodů, kdy nadával na její matku, protože věděl, že ji toto vždy vyprovokuje, kdy jí řekl, že velká svině má v područí malou svini, a to udělá i té malé, kdy poté, co začala plakat a rozeběhla se za ním do horního patra, aby si to s ním vyřídila, tak se obrátil a strčil do ní tak, že spadla asi z pěti schodů na zem, dále od roku 2009 mu musela dokladovat veškeré své nákupy, kdy on jí kontroloval každou položku na účtu, nesměla si z jeho peněz koupit nic pro svou vlastní potřebu, neboť pobírala rodičovský příspěvek, kdy prostřednictvím služby internet-banking stav účtu kontroloval i 8x denně, kontroloval její výpisy telefonních hovorů a zaslání SMS zpráv prostřednictvím podrobných výpisů od operátora, kontroloval, kam jezdí a s kým se stýká, kontroloval jí, jaké webové stránky si prohlíží, kdy následkem jeho jednání vyhledala poškozená L. P. v dubnu 2013 pomoc v organizaci Bílý kruh bezpečí,

a dále nepravdivě vypověděla, že v měsíci červenci 2009, v bytě na ul. XXXX, XXXX, ji surově zabalil do igelitové folie a poté ji v obývacím pokoji povalil na sedačku, kde jí stáhl legíny ke kolenům, čímž jí zafixoval nohy, které si dal na rameno, a poté ji přes její odpor znásilnil, a dále v květnu 2010, v bytě na ul. XXXX, město XXXX, okr. XXXX, poškozenou rukou natlačil do ložnice, kde ji žduchl na postel, pak na ni nalehl a rukama jí chytil její ruce a poté ji přes její odpor opět znásilnil,

přičemž po provedeném prověřování policejní orgán PČR, Krajského ředitelství Správy Jiho­moravského kraje, Kounicova 24, Brno, kam byla věc z důvodu věcné příslušnosti postoupena, dne 30.1.2015, usnesením dle § 159a/1 trestního řádu, s nabytím právní moci dne 6.2.2015, věc podezření ze spáchání trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ohrožení výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit I. P., vedenou pod č. j. XXXX, odložil s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřídit jinak,

a dne 6.2.2017 policejní orgán PČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, odboru obecné kriminality SKPV, Třída Kosmonautů 10, Olomouc, kterému byla po odnětí věci vedené Policií ČR, Krajské ředitelství policie Jiho­moravského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality, Brno pod č. j. XXXX, věc přikázána usnesením Krajského státního zastupitelství v Brně, ze dne 19.8.2015, pod č. j. XXXX, na základě pokynu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, po důkladném a rozsáhlém prověřování, věc vedenou pod č. j. XXXX usnesením, jež nabylo právní moci dne 14.2.2017, opětovně odložil dle § 159a odstavec 1 trestního řádu s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřadit jinak

a rovněž věc podezření ze spáchání zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku a zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit I. P., vedená pod č. j. XXXX, jež byla opatřením dle ustanovení § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučena k samostatnému trestnímu řízení z trestní věci vedené pod č. j. XXXX, policejní orgán PČR, Krajského ředitelství Správy Jihočeského kraje, Územního odboru Brno-venkov, OOK, Cejl 4/6, Brno, dne 16.9.2015 usnesením dle § 159a/1 trestního řádu, s nabytím právní moci dne 26.10.2015, odložil s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřadit jinak,

a věc byla opětovně dne 15.12.2016, s nabytím právní moci dne 7.2.2017, odložena dle § 159a odstavec 1 trestního řádu s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřadit jinak, policejním orgánem PČR, odboru obecné kriminality SKPV, Brno-venkov, Rybářská 17, Brno, který pod č. j. XXXX, prováděl další prověřování, na základě pokynu Okresního státního zastupitelství Brno-venkov, ze dne 16.2.2016, z důvodu odstranění nedostatků, shledaných v rámci výkonu dohledu, Krajským státním zastupitelstvím v Brně,

přičemž jednáním I. P. vznikla poškozenému Ing. I. P., nar. XXXX, újma tím, že byly vážně narušeny jeho rodinné vztahy s jeho dětmi E. a T. P., byl omezen ve styku se svými dětmi a způsobila tak újmu na jeho rodičovských právech, v osobním životě v případě odsouzení na základě vymyšleného trestního jednání, když byl ohrožen trestem odnětí svobody s horní hranicí až 12 let, a nezletilá E. P., nar. XXXX, a nezletilý T. P., nar. XXXX, byli ohroženi v dalším psychoemocionálním vývoji,

tedy

- jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, vážně jej poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a způsobit mu jinou vážnou újmu,
- týrala osobu, která je v její péči a výchově, a spáchala takový čin na dvou osobách a takový čin páchala po delší dobu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruková

Tím spáchala

- přečin křivé výpovědi podle § 345 odstavec 2, 3 písmeno c) trestního zákoníku účinného od 1.2.2019
- zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 198 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

3,5 (tři a půl) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byla obžalovaná L. P. uznána vinnou ze spáchání přečinu křivé výpovědi podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, kterých se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustila tím, že dne 30.9.2013 v době od 14:45 hod. do 16:15 hod. Brně, na Okresním státním zastupitelství Brno-venkov na ulici Polní č. 41, oznámila v úmyslu přivodit trestní stíhání svého manžela I. P., nar. XXXX, který ji seznámil se záměrem se s ní rozejít, do Protokolu o trestním oznámení po řádném poučení a upozornění na trestní odpovědnost za uvedení vědomě nepravdivých údajů, ve věci vedené na Okresním státním zastupitelství Brno-venkov pod č. j. XXXX, že v době její nepřítomnosti v jejím trvalém bydlišti v rodinném domku v XXXX, na ul. XXXX, v blíže nezjištěné době do 9.9.2013, měl její manžel I. P. umožnit svým dětem nezletilé E. P., nar. XXXX, a nezletilému T. P., nar. XXXX, aby s ním sledovaly pornografické filmy z videokazet, dále měl před dětmi provádět praktiky, které nasvědčovaly pohlavnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

zneužívání dětí, kdy v pondělí, vždy po 18:00 hodině, kdy hlídal děti, si oblékal kostým kočky s oušky na hlavě, čumáčkem a růžovým bříškem, na prsty rukou i nohou si měl nasazovat dráčky, kdy mu děti musely říkat „kočka I.“, v tomto převleku čůral do určité mističky, na což se děti musely dívat, vzadu na kostýmu měl díru, a to i u trenýrek a u konečníku si kolíkem přidělal něco jako ocas, do kterého měl kálet, čímž se ocas zvětšoval a s tímto plným ocasem pak měl bouchat o zem a následně měl stolicí za přítomnosti obou dětí vytlačovat z ocasu na toaletě, dále v jednom případě měl své dceři E. uvedený kostým obléci s tím, že bude kočka E., kdy dětem zakazoval o tom s někým mluvit, přičemž uvedené oznámení L. P. písemně dne 2.10.2013 na OSZ Brno-venkov doplnila, ve svém jednání dále pokračovala i v přípravném trestním řízení, jelikož byly na základě jejího trestního oznámení na OSZ v Brně policejním orgánem, PČR, Krajského ředitelství policie JmK, ÚO Brno-venkov, OOK SKPV, Brno, Cejl 4/6 dne 9.10.2013 pod č. j. XXXX, dle § 158/3 trestního řádu zahájeny úkony v trestním řízení, pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku, znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit podezřelý I. P., nar. XXXX, kdy po zákonných poučeních a upozornění na trestní odpovědnost za uvedení vědomě nepravdivých údajů v protokolech o podání vysvětlení dle § 158/6 trestního řádu uvedla dne 6.2.2013, že její nezletilý syn T. P. měl mít v puse tátova šulínka a ještě dalšího šulínka, které měl lízat, na což se měla její nezletilá dcera E. P. dívat, a na svých výpovědích trvala i v protokolu o podání vysvětlení dle § 158/6 trestního řádu dne 8.12.2014, a takto jednala i před orgány odboru sociálněprávní ochrany dětí v XXXX a v XXXX, dále v Krizovém centru Spondea, Bílý Kruh bezpečí v Brně a Veřejného ochránce práv v Brně, kdy z důvodu jejího jednání bylo na základě návrhu OSPOD při MÚ XXXX, Okresním soudem Brno-venkov, Usnesením ze dne 13.1.2014, pod č. j. XXXX, nařízeno předběžné opatření, ve věci péče o nezletilou E. a T. P., ve kterém byli nezletilí E. a T. svěřeni do výchovy matky L. P. a soud zakázal styk otce I. P. s nezletilou E. a T. P., které bylo zrušeno až usnesením Krajského soudu v Brně dne 29.4.2014, pod č. j. 16 Co 150/2014,

své děti E. a T. P. obžalovaná L. P. dlouhodobě potencovala v jejich fantaziích a vymýšlení si údajných praktik svého otce, které měl provádět v nepřítomnosti matky, a neustále je podrobovala různým psychologickým sezením v krizových centrech, a to o.p.s. SPONDEA, kde byla nezletilá E. na více než dvaceti konzultacích neustále dotazována na údajné praktiky svého otce a na údajný kostým kočky, tyto praktiky byla nucena popisovat i před policejními orgány, orgány sociálně právní ochrany dětí a dalšími osobami, přičemž z důvodu jejího dlouhodobého, více než ročního jednání, a negativního ovlivňování dětí vůči otci, probíhají do dnešní doby asistovaná setkání otce I. P. s jeho dětmi v krizovém centru pro děti a dospívající v XXXX, kde se již děti čím dále více chovají k otci odtažitě,

dále ve stejném trestním oznámení se stejným úmyslem uvedla nepravdu, že od blíže nezjištěné doby roku 2009, v době těhotenství, v místě jejich společného bydliště, v rodinném domě, na ul. XXXX, obec XXXX, okr. XXXX, ji psychicky manžel P. týral tak, že na ni byl hrubý, kdy jí nadával, že je svině, kráva, ponižoval ji tak, že jí říkal, že nic na světě není odpornější než ona, že je nula, že nic nedokázala, zatímco on je podnikatel, co zato dokázala ona sama, aby si sbalila kufr a táhla k jejím rodičům, že na ni kašle, že je odporná zřůda a kreatura a říkal jí věty typu „ty jsi porodila, jsi matka, tak kam bys chodila, sed’ na zadku doma s děckama, drž hubu a já si budu žít po svém“, stále jí předhazoval to, že on je ten nejlepší na světě, koho mohla potkat, musela ho neustále chválit, kdy pokud ho nechválila dostatečně, tak jí začal okamžitě nadávat, že je kráva, svině, blbka, vymaštěná nula na mateřské, úplný looser, spodina, zastrášoval ji tím, že zničí ji samotnou a celou její rodinu, že on má kontakty a konexe a oni jsou úplní sráči, sviňská a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

zkrivená rodina, že ji dostane do blázince, ponižoval ji před jejich dětmi, a to tím, že říkal, že maminka je zlobivá, že mámu nemají rádi, že si koupí kočárku a vymění ji za maminku, že pojedou na výlet, ale maminku nechají doma, protože pro ni není místo v autě, že je úplná kráva, svině jedna svinšská, „ať si sbalí kufry a táhne,“ přes děti zjišťoval, co se doma dělo, kdo u nich doma byl, kdo co říkal, jestli se nemluvílo o něm samotném, od blíže nezjištěné doby do současnosti ji také, asi jednou týdně, fyzicky napadal, a to tak, že když kolem sebe procházeli, tak do ní strčil loktem tak, že narazila do zdi nebo nábytku, když například klečela a obouvala děti, tak do ní třískl dveřmi, asi v pěti případech se bála jet domů, aby jí něco neudělal, kdy rodiče poškozené čekali před domem na smluvený signál, že jí nebezpečí nehrozí, několikrát se ze strachu před manželem zamykala ve svém pokoji, neboť se bála jeho výhrůžek, že se jí zbaví, tři dny před porodem ji vyhodil z domu, v den, kdy rodila a odcházela z domu do porodnice, tak jí ani nepomohl a zůstal v posteli, dne 1.9.2012 do ní strčil ze schodů, kdy nadával na její matku, protože věděl, že ji toto vždy vyprovokuje, kdy jí řekl, že velká svině má v područí malou svinu, a to udělá i té malé, kdy poté, co začala plakat a rozeběhla se za ním do horního patra, aby si to s ním vyřídila, tak se obrátil a strčil do ní tak, že spadla asi z pěti schodů na zem, dále od roku 2009 mu musela dokladovat veškeré své nákupy, kdy on jí kontroloval každou položku na účtu, nesměla si z jeho peněz koupit nic pro svou vlastní potřebu, neboť pobírala rodičovský příspěvek, kdy prostřednictvím služby internet-banking stav účtu kontroloval i 8x denně, kontroloval její výpisy telefonních hovorů a zaslání SMS zpráv prostřednictvím podrobných výpisů od operátora, kontroloval, kam jezdí a s kým se stýká, kontroloval jí, jaké webové stránky si prohlíží, kdy následkem jeho jednání vyhledala poškozená L. P. v dubnu 2013 pomoc v organizaci Bílý kruh bezpečí,

a dále nepravdivě vypověděla, že v měsíci červenci 2009, v bytě na ul. XXXX, XXXX, ji surově zabalil do igelitové folie a poté ji v obývacím pokoji povalil na sedačku, kde jí stáhl legíny ke kolenům, čímž jí zafixoval nohy, které si dal na rameno, a poté ji přes její odpor znásilnil, a dále v květnu 2010, v bytě na ul. XXXX, město XXXX, okr. XXXX, poškozenou rukou natlačil do ložnice, kde ji žduchl na postel, pak na ni nalehl a rukama jí chytil její ruce a poté ji přes její odpor opět znásilnil,

přičemž po provedeném prověřování policejní orgán PČR, Krajského ředitelství Správy Jihomoravského kraje, Kounicova 24, Brno, kam byla věc z důvodu věcné příslušnosti postoupena, dne 30.1.2015, usnesením dle § 159a/1 trestního řádu, s nabytím právní moci dne 6.2.2015, věc podezření ze spáchání trestného činu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ohrožení výchovy dítěte dle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit I. P., vedenou pod č. j. XXXX, odložil s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyříditi jinak,

a dne 6.2.2017 policejní orgán PČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, odboru obecné kriminality SKPV, Třída Kosmonautů 10, Olomouc, kterému byla po odnětí věci vedené Policií ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality, Brno pod č. j. XXXX, věc přikázána usnesením Krajského státního zastupitelství v Brně, ze dne 19.8.2015, pod č. j. 4 KZN 1042/2014, na základě pokynu Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, po důkladném a rozsáhlém prověřování, věc vedenou pod č. j. XXXX usnesením, jež nabylo právní moci dne 14.2.2017, opětovně odložil dle § 159a odstavec 1 trestního řádu s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyříditi jinak

a rovněž věc podezření ze spáchání zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku a zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno d)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

trestního zákoníku, kterých se měl dopustit I. P., vedená pod č. j. XXXX, jež byla opatřením dle ustanovení § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučena k samostatnému trestnímu řízení z trestní věci vedené pod č. j. XXXX, policejní orgán PČR, Krajského ředitelství Správy Jiho-moravského kraje, Územního odboru Brno-venkov, OOK, Cejl 4/6, Brno, dne 16.9.2015 usnesením dle § 159a/1 trestního řádu, s nabytím právní moci dne 26.10.2015, odložil s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřídit jinak,

a věc byla opětovně dne 15.12.2016, s nabytím právní moci dne 7.2.2017, odložena dle § 159a odstavec. 1 trestního řádu s tím, že ve věci nejde o podezření z trestného činu a není namístě věc vyřídit jinak, policejním orgánem PČR, odboru obecné kriminality SKPV, Brno-venkov, Rybářská 17, Brno, který pod č. j. XXXX, prováděl další prověřování, na základě pokynu Okresního státního zastupitelství Brno-venkov, ze dne 16.2.2016, z důvodu odstranění nedostatků, shledaných v rámci výkonu dohledu, Krajským státním zastupitelstvím v Brně,

přičemž jednáním L. P. vznikla poškozenému I. P., nar. XXXX, újma tím, že byly vážně narušeny jeho rodinné vztahy s jeho dětmi E. a T. P., byl omezen ve styku se svými dětmi a způsobila tak újmu na jeho rodičovských právech, v osobním životě v případě odsouzení na základě vymyšleného trestního jednání, když byl ohrožen trestem odnětí svobody s horní hranicí až 12 let, a nezletilá E. P., nar. XXXX, a nezletilý T. P., nar. XXXX, byli ohroženi v dalším psychoemocionálním vývoji.

Obžalované byl podle § 345 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalované výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a nad obžalovanou byl vysloven dohled.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolání obžalovaná a státní zástupce. Odvolání obžalované směřuje jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Soudu I. stupně vytýká nevyhodnocené důkazy, a to záznam o provedení kontroly skončené věci ze dne 10. 7. 2015, sp. zn. 1 Nzn 408/2015. Dále je namítáno porušení ust. § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu. Obžalovaná má za to, že došlo k porušení práv nezletilých poškozených v trestním řízení, je vytýkáno opomenutí zcela zásadního důkazu, kdy obhajoba navrhla a nadále navrhuje provést výslech svědka PhDr. et PaedDr. M.P.. Dále se obžalovaná v odůvodnění svého odvolání vyjadřuje k jednotlivým pasážím odůvodnění napadeného rozsudku, se kterými polemizuje. S ohledem na skutečnosti, které podrobně rozvádí v podaném odvolání má obhajoba obžaloby za to, že soud I. stupně pochybil, když obžalovanou uznal vinnou a byl jí uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a nad obžalovanou byl vysloven dohled. Navrhuje odvolacímu soudu, aby byl napadený rozsudek zrušen dle ust. § 258 písm. a), b), c), d) trestního řádu a věc vrátil soudu I. stupně, event.. aby obžalovanou zprostil obžaloby.

Odvolání státního zástupce bylo podáno v neprospěch obžalované a směřovalo do výroku o vině. Státní zástupce nesouhlasí s právními závěry soudu I. stupně. Má za to, že provedené dokazování nebylo provedeno v potřebném rozsahu s ohledem na zjištění PhDr. S.N., znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací na pedopsychologii, že jednáním popsaným v obžalobě došlo u obou dětí k jejich permanentní traumatizaci, kterou lze označit za psychické týrání. Takový závěr znaleckého zkoumání vedl státního zástupce k podání podnětu nalézacímu soudu, aby obžalovanou upozornil, že by skutek mohl být posouzen podle přísnější kvalifikace podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku při zachování totožnosti skutku ovšem za způsobení vážnějšího následku. Na možné přísnější posouzení skutku Městský soud v Brně obžalovanou upozornil, avšak návrh státního zástupce na doplnění dokazování přibráním znalce z odvětví dětské psychiatrie soud neakceptoval s odůvodněním, že od spáchání skutku uplynula

značná doba a rovněž by tím mohlo být narušeno rozhodování o skutku, pro který byla podána obžaloba, neboť nelze překračovat meze skutku. Státní zástupce má za to, že provedenými důkazy bylo dosud prokázáno, že obžalovaná vůči svým nezletilým dětem praktikovala jednání, kdy od roku 2013 po dobu nejméně 1 roku, tedy po delší dobu ovlivňovala ve vztahu ke svému otci, potencovala je v jejich fantaziích a vymýšlení si údajných praktik svého otce, které měl provádět v nepřítomnosti matky a podrobovala je opakovaným vyšetřením a sezením v krizovém centru Spondea, výsledkům před policejními orgány a vymýšlení si, což činily, aby vyhověly obžalované. Znalkyně N. konstatovala, že popsání jednání obžalované, které trvá od roku 2013 dosud má za následek kumulativní a dlouhodobou traumatizaci, která odpovídá závažné formě psychického týrání a tím i závažné narušení psychoemocionálního a mravního vývoje dětí. Zkreslování reality může zasáhnout i do rozumového vývoje dětí. Znalkyně konstatovala, že se změnil jejich celý život, vztahy v rodině a částečně i ve skupině vrstevníků. Prožitá traumata budou mít vliv na jejich budoucí partnerské vztahy, případně i na výchově jejich vlastních dětí, a proto jednání v žalovaném skutku nemělo za následek pouze ohrožení psychoemocionálního vývoje nezletilých, ale došlo při zachování totožnosti skutku dle jeho popisu v podané obžalobě k jednání obžalované, které lze považovat za zlé nakládání se svěřenou osobou vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí. Situace, kdy jeden z rodičů přenáší na dítě svůj negativní postup k druhému rodiči až do takové míry jako tomu bylo v nyní posuzovaném případě, může dítě poškodit, stejně jako týrání fyzické. Obžalovaná za účelem prosazení vlastního zájmu působila na poškozené takovým způsobem, že cíleně vyvolala odmítavý a negativní vztah vůči druhému rodiči, se kterým měly děti bezproblémový vztah a tak způsobila narušení jejich psychosociálního vývoje. Vliv obžalované byl o to větší, neboť se jedná o matku poškozených, tedy o osobu u níž se naopak předpokládá jisté osobní a morální vedení dítěte a otcí byl umožněn toliko asistovaný styk. Z hlediska komplexního posouzení nastalých důsledků pro psychiku poškozených je nezbytné provést znalecké zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie. K námitce soudu o odstupu doby od spáchání skutku je třeba konstatovat, že k pravomocnému ukončení věci postupem dle § 159a odst. 1 trestního řádu došlo až v roce 2017. S ohledem na shora uvedené státní zástupce navrhuje, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí podle § 259 odst. 1 trestního řádu.

3. Z podnětu podaných odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně v souladu s ust. § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.
4. Na tomto místě je rovněž třeba uvést, že není povinností soudu I. stupně (stejně jako soudu odvolacího v daném případě) situaci, kdy je skutkový stav řádně zjištěn a objasněn, akceptovat další návrhy na doplnění dokazování a je plně v jeho pravomoci posoudit důvodnost takového návrhu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 4 Tdo 226/2012). Obecně není soud povinen vyhovět všem návrhům účastníků. Jeho povinností je „toliko“ o důkazních návrzích rozhodnout, a pokud jim nevyhoví, musí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl. Pokud se týká zprávy o kontrole ze dne 10. 7. 2015, sp. zn. 1 NZN 408/2015 provedené Nejvyšším státním zastupitelstvím, ze které vyplývá většina námitek obžalované vůči napadenému rozsudku, musí krajský soud především konstatovat, že tato zpráva byla zpracována a váže se k trestnímu řízení, které bylo vedeno proti I. P.. Předmětem kontroly tak nebylo přípravné řízení vedené proti obžalované (odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 2. 2020, č.j. 7 Td 3/2020 – 2110). Obdobné námitky obžalovaná uplatnila ve své ústavní stížnosti proti usnesení Okresního státního zastupitelství Brno – venkov ze dne 7. 2. 2017, č.j. Zn 954/2015 – 111 a usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územního odboru Brno – venkov, oddělení obecné kriminality ze dne 22. 12. 2016, č.j. KRPB-15169-95/TC-2015-060371, kdy bylo rozhodnuto o odložení věci týkající se trestných činů týrání

osoby žijícího ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku a zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, kterých se měl dopustit I. P.. Ústavní soud usnesením ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. ÚS 3204/17 ústavní stížnost odmítl jako návrh zjevně neopodstatněný, kdy konstatoval, že postup orgánů činných v trestním řízení vedoucí k vydání napadených rozhodnutí posuzován ve svém celku nevykazuje žádné protiústavní deficity. Z výše uvedeného je zřejmé, že z výsledků prověřování ze strany nejvyššího státního zástupce (ze dne 10. 7. 2015, sp. zn. 1 NZN 408/2015) není namístě v projednávané věci činit závěry, neboť jak je výše uvedeno kontrola byla prováděna v trestní věci vedené vůči manželu obžalované I. P.. Stranou nelze ponechat ani rozhodnutí ústavního soudu (usnesení ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. I. ÚS 3204/17), který na námitky vycházející z výše uvedené zprávy o kontrole skončené věci reagoval odmítnutím ústavní stížnosti. Pokud je dále namítáno opomenutí důkazů, tak musí odvolací soud konstatovat, že soud I. stupně se s návrhy na doplnění dokazování vypořádal, rozvedl jakým návrhům vyhověl, které neakceptoval a z jakých důvodů. Také odvolací soud považuje za nadbytečné další navrhované dokazování. Pokud obhajoba i nadále navrhuje provést výslech svědka PhDr. et PaedDr. M.P., tak odvolací soud neshledává důvod pro opětovný výslech tohoto svědka, když tento již byl vyslechnut soudem I. stupně v rámci hlavního líčení dne 17. 5. 2018. Pokud se týká návrhu státního zástupce na doplnění dokazování přibráním znalce z odvětví dětské psychiatrie, odvolací soud uvádí, že zvažoval zpracování tohoto znaleckého posudku, ale poté co vyslechl znalkyni PhDr. S.N., zhodnotil uvedený návrh jako nadbytečný s tím, že skutkový stav je řádně zjištěn, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí.

Pokud obhajoba dále namítá porušení ustanovení § 219 odst. 3 věty druhé trestního řádu pak ani tuto námitku neshledává odvolací soud důvodnou. Obhájce uvádí, že soud I. stupně upozorňoval u hlavního líčení konaného dne 29. 11. 2019 na skutečnost, že poslední hlavní líčení v této trestní věci bylo konáno dne 28. 6. 2018. Z obsahu spisového materiálu se podává, že u hlavního líčení konaného dne 28. 6. 2018 byl vyhlášen rozsudek, proti kterému si podal odvolání státní zástupce, odůvodnění odvolání bylo soudu doručeno dne 26. 7. 2018. Odůvodnění odvolání obžalované bylo podáno na poštu dne 10. 9. 2018 (rozsudek byl dodán do datové schránky obhájce dne 16. 7. 2018) následně dne 21. 9. 2018 věc byla předložena Krajskému soudu v Brně, který usnesením ze dne 23. 10. 2018, č.j. 8 To 366/2018 – 1929 napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně. Následně soud I. stupně opatřením ze dne 29. 11. 2018 přibral soudní znalkyni PhDr. S.N. k vypracování znaleckého posudku. Toto opatření bylo dodáno do datové schránky obhájce obžalované dne 30. 11. 2018. Dne 22. 3. 2019 podává obžalovaná námitky proti osobě znalkyně, proti odbornému zaměření znalkyně, činí návrhy na doplnění otázek a dává námitky proti formulaci otázek položených znalkyni. Z přípisu založeného na č.l. 1973 se podává, že předseda senátu vyhověl žádosti znalkyně o prodloužení termínu o odevzdání znaleckého posudku do 15. 7. 2019. Následně soud I. stupně nařídil hlavní líčení na 16. 9. 2019, ke kterému se však nedostavila obžalovaná. Dne 11. 10. 2019 byla vznesena obhajobou námitka podjatosti, o které soud I. stupně rozhodl usnesením ze dne 11. 10. 2019, č.j. 4T 137/2019 – 2071. Proti tomuto rozhodnutí podala stížnost obžalovaná a věc byla předložena Krajskému soudu v Brně, který usnesením ze dne 12. 11. 2019, č.j. 8 To 420/2019 – 2080 stížnost obžalované podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl. Následně dne 26. 11. 2019 podala obžalovaná návrh na odnětí a přikázání věci dle ust. § 25 trestního řádu. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 29. 11. 2019 se podává, že hlavní líčení bylo odročeno na 20. 1. 2020. Posléze byla věc dne 13. 12. předložena Vrchnímu soudu v Olomouci s návrhem obhajoby dle § 25 trestního řádu. Ze sdělení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 1. 2020 na č.l. 2106 se podává, že věc byla postoupena příslušnému soudu, a to Nejvyššímu soudu ČR. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 2. 2020, č.j. 7 Td 3/2020 – 2110 bylo rozhodnuto podle § 25 trestního řádu tak, že se věc Městskému soudu v Brně neodnímá. Hlavní líčení dne 20. 1. 2020 bylo odvoláno, neboť soud I. stupně neměl k dispozici spisový materiál (č.l. 2115). Hlavní líčení nařízeno na 6., 7. 4. 2020 bylo z důvodů zdravotního stavu soudkyně přisedící a epidemiologické situace zrušeno a stanoven

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

nový termín na 12 a 13. 5. 2020, následně věc předložena Krajskému soudu v Brně k rozhodnutí o vznesené námitce podjatosti dle § 30 trestního řádu, kterou učinila obžalovaná. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2020, sp. zn. 8 Nt 201/2020 bylo podle § 31 odst. 1 trestního řádu rozhodnuto tak, že předseda senátu JUDr. Vlastimír Čech a členové senátu Mgr. Markéta Jirsová a Mgr. Dan Krátký nejsou vyloučeni z vykonávání úkonu trestního řízení v trestní věci obviněné L. P. vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 8 To 42/20219. Toto usnesení nabylo právní moci dne 15. 4. 2020. Následně k žádosti obžalované bylo soudem I. stupně zrušeno nařízené hlavní líčení na den 12. a 13. 5. 2020 a stanoven nový termín na 25. a 26. 5. 2020. Dne 12. 5. 2020 byla soudu doručena žádost obžalované o odročení hlavních líčení nařízených na 25. a 26. 5. 2020, kterou obžalovaná odůvodnila tím, že v současné době nemůže vykonávat práci ve svém pracovním poměru, neboť musí pečovat o dvě nezletilé děti, které z důvodů vládou přijatých opatření nemohou navštěvovat školské zařízení. Z protokolu o jednání před odvolacím soudem ze dne 13. 5. 2020, č.j. 16 Co 208/2019 založené na č.l. 2162 až 2163 spisu se podává, že obžalovaná byla přítomna u jednání před odvolacím soudem dne 13. 5. 2020 ve věci výchovy a výživy nezl. E. a T. P.. Soud I. stupně následně vyhověl žádosti obžalované a stanovil nový termín na 25. a 26. 5. 2020. V rámci hlavního líčení dne 26. 6. 2020 byl vyhlášen rozsudek, č.j. 4T 137/2017 – 2213. Z výše uvedeného rozboru je zřejmé, že uplynula delší doba než soud I. stupně ve věci opětovně rozhodl a v uvedené konkrétní věci je nutno zohlednit důvody, které vedly k odročování věci. V daném případě jich bylo několik, jednak aktivní využívání práv ze strany obžalované, dále bylo odročováno z důvodu pandemie nemoci Covid-19 a pak to byla obžalovaná, která se opakovaně omluvila z hlavního líčení a ze strany soudu I. stupně jí bylo vyhověno. Za této situace ani odvolací soud neshledal důvody pro znovu provedení hlavního líčení ve smyslu ust. § 219 odst. 3 trestního řádu. Lze proto uzavřít, že napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledků kterých by bylo namísto jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

5. Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Soud I. stupně příléhavě vyložil, že při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z výpovědi poškozeného I.P., jehož výpověď i odvolací soud hodnotí jako věrohodnou, logickou a pravdivou. Výpověď poškozeného nestojí osamoceně, ale je podporována ve věci dalšími provedenými důkazy. Příléhavě je poukazováno na výpovědi svědka D., který se vyjádřil k průběhu asistovaných styků, kdy k negativnímu postoji dětí vůči poškozenému docházelo postupně po několika asistovaných stycích, přičemž z počátku nezletilé děti radostně přibíhaly, vítaly se s ním. Postupně se však jejich vztah vůči poškozenému výrazně zhoršil. S tímto korespondují i záznamy o průběhu asistovaných styků. Poškozený svědek P. popsal vývoj svého manželství, kdy uvedl, že mu manželka před odchodem ze společné domácnosti pohrozila zničením, pokud nevyhoví jejím požadavkům. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací na pedopsychologii, který zpracovala PhDr. S. N. a z výpovědi této znalkyně u veřejného zasedání, bylo odvolacím soudem zjištěno, že u obou dětí došlo k ohrožení jejich psychoemocionálního a morálního vývoje, byly nuceny uvádět skutečnosti, ke kterým mělo dojít v roce 2013, systematicky byly vedeny k negativnímu vztahu k otci od roku 2013, kdy toto mělo za následek kumulativní a dlouhodobou traumatizaci, která odpovídá závažné formě psychického týrání a tím také k závažnému narušení psychoemocionálního a mravního vývoje dětí. Zkreslování reality může zasáhnout do rozumového vývoje dětí. Dětem se změnil celý život, jsou narušeny jejich vztahy, zejména v rodině, částečně i ve vrstevnické skupině. Určitě budou mít prožitá traumata vliv na jejich partnerské vztahy, případně výchovy vlastních dětí. Dále znalkyně uvedla, že ze zpráv Spondea vyplývá, že asistovaný kontakt s otcem probíhal bez problémů a zprávy zpracovávala psycholožka, která byla účastna asistovanému kontaktu. Při prvním kontaktu např. psala, že děti radostně k otci přibíhaly. Postupem času až otec na ně neměl žádný vliv, tak se ten vztah zhoršoval až došlo k jeho úplnému zavržení a odmítnutí. Celý citový život nezletilé je

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

narušen závažně, její životní hodnoty jsou posunuty a také její partnerský vývoj do budoucna jsou narušeny. U nezletilé je narušena její důvěra a její životní kroky. Pokud by byla v případě, že by se to odehrálo tak, že by byla případně k této výpovědi naváděna, tak se jí rozpadne celý život.

Pokud se týká tvrzení obžalované, že se ničeho nezákonného nedopustila, stojí si za vším, co uvedla v trestním oznámení. K tomuto může odvolací soud toliko odkázat na závazná a pravomocná rozhodnutí o odložení dle § 159 odst. 1 trestního řádu citovaná ve výroku rozhodnutí.

Možno tedy shrnout, že námitky, jež jsou rozvedeny v podaném odvolání obžalované jsou opakováním její obhajoby, na kterou však bylo soudem I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku velmi podrobným způsobem reagováno. Je výsadním právem soudu I. stupně provedené důkazy hodnotit a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V daném konkrétním případě se však zcela ztotožňuje s argumentací soudu I. stupně ohledně hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Odůvodnění napadeného rozsudku bezesbýtku splňuje požadavky uvedené v ust. § 125 odst. 1 trestního řádu a jelikož se s argumentací uvedenou v odůvodnění napadeného rozsudku odvolací soud ztotožňuje, pro stručnost na ni odkazuje.

Ze správně zjištěného skutkového stavu věci však soud nevyvodil zcela odpovídající závěry právní. Soud I. stupně nepochybil, jestliže jednání obžalované kvalifikoval jako přečin krivé výpovědi podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku účinného od 1. 2. 2019, neboť obžalovaná jiného lživě obvinila z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání, vážně jej poškodit v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy a způsobit mu jinou vážnou újmu. Naproti tomu se odvolací soud neztotožnil s právní kvalifikací jednání obžalované, jako přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, neboť má za to, že obžalovaná svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) trestního zákoníku, tedy že obžalovaná týrala osobu, která je v její péči a výchově a spáchala takový čin na dvou osobách a takový čin páchala po delší dobu, kdy tento zločin fakticky konzumuje přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), písm. b) trestního zákoníku. V této části se odvolací soud neztotožnil s právními závěry soudu I. stupně, který konstatoval, že nemohl přistoupit ke změně právní kvalifikace s odůvodněním, že by došlo k výrazné změně podstaty žalovaného skutku. Naproti tomu odvolací soud dospěl k závěru, že totožnost skutku je zachována, nedošlo k žádné změně popisu jednání obžalované, pouze byl upřesněn následek dopadu jednání obžalované na psychoemocionální a mravní vývoj nezletilých. Použitím přísnější právní kvalifikace odvolacím soudem nedošlo k porušení práv obžalované, neboť tato byla na tuto možnost již upozorněna předsedou senátu soudu I. stupně podle § 190 odst. 2 trestního řádu. Odvolací soud jednání obžalované vůči nezletilým dětem posoudil jako týrání, kdy týráním se rozumí zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje především vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti a současně dosáhl takové intenzity, kdy týraná osoba vnímala těžké příkoří. Týrání nemusí mít jen povahu fyzického násilí, ale může spočívat i v působení psychických útrap, kdy o tuto formu jednání se jedná i v projednávané věci. Odvolací soud se zcela ztotožňuje se závěry státního zástupce, že obžalovaná za účelem prosazení vlastního zájmu působila na poškozené takovým způsobem, že cíleně vyvolala odmítavý a negativní vztah vůči druhému rodiči, se kterým měly děti bezproblémový vztah a tak způsobila narušení jejich psychosociálního vývoje, přičemž obžalovaná se tohoto jednání dopouštěla na svých dvou nezletilých dětech, a to po delší dobu. Z těchto důvodů přistoupil odvolací soud z podnětu odvolání státní zástupkyně ke zrušení napadeného rozsudku v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. b), d) trestního řádu, kdy sám následně podle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že obžalovanou uznal vinnou pro skutek popsany ve výroku rozsudku, ve kterém je spatřován přečin krivé výpovědi podle § 345 odst. 2, 3 písm. c) trestního zákoníku účinného od 1. 2. 2019 a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. c), d) trestního zákoníku. Po stránce subjektivní jednala obžalovaná úmyslně ve vztahu k přečinu křivé výpovědi, v úmyslu přímém ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve vztahu k zločinu týrání svěřené osoby minimálně v úmyslu nepřímém podle ust. § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.

6. Pokud jde o uložený trest, obžalované byl ukládán úhrnný trest podle ust. § 198 odst. 2 trestního zákoníku, byla tak ohrožena trestem odnětí svobody v rámci trestní sazby od dvou do osmi let. Při ukládání trestu soud důsledně respektoval ust. § 37 odst. 1 a § 39 trestního zákoníku. Přihlédl jak k osobě obžalované, tak ke všem okolnostem případu a vyhodnotil rovněž stupeň závažnosti spáchaných trestných činů. Na straně obžalované bylo možno přihlídnout jako k jediné polehčující okolnosti, a to k její dosavadní bezúhonnosti. Na druhou stranu obžalované přitěžovalo to, že trestný čin spáchala s rozmyslem, po předchozím uvážení, trestný čin spáchala z pomsty a zákeřně. Dále obžalované přitěžovalo, že trestné činnosti se dopustila vůči svým vlastním dětem, které jí jako své matce bezmezně důvěřovaly. Obžalovaná své vlastní děti zneužila jako nástroj pomsty vůči svému manželovi. Stranou nelze ponechat ani tu skutečnost, že obžalovaná nemá žádný náhled na spáchanou trestnou činnost. Za tohoto stavu věci dospěl odvolací soud k závěru, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody v 1/3 zákonné trestní sazby ust. § 198 odst. 2 trestního zákoníku, tedy ve výměře 3,5 roků. Pro výkon uloženého trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kdy výše uloženého trestu vylučovala podmíněný odklad výkonu trestu (§ 81 odst. 1 trestního zákoníku). Pokud se týká odvolání obžalované, toto bylo podle § 256 trestního řádu z důvodů výše rozvedených zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

Shodu s prvopisem potvrzuje: Radka Podruhová

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, dne 13.10.2020

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.